

.....Ρατσισμός.....ξενοφοβία.....

Διαπιστώνει κανείς ότι οι δυο παραπάνω όροι χρησιμοποιούνται υπερβολικά σήμερα, πλεονάζουν στο φρασεολόγιο και με πιο άραγε περιεχόμενο;

--γιατί γίνονται ομιλίες, διαλέξεις, ψηφίζονται νομοσχέδια;

--είναι το μόνο πρόβλημα ή ο περιορισμός μόνο σε φαινόμενα αυτής της διάθεσης και επιζητείται να καλυφτούν άλλες κοινωνικές αδυναμίες;

Στα ερωτήματα αυτά μπορεί να απαντήσει κάθε ανθρώπινος νους.

Καταρχήν, η διάκριση ανάμεσα στα όντα είναι απαραίτητη και αναγκαία και έχει σημειωθεί από τον αρχαιοελληνικό μύθο. Η παγίωση όμως των ιδιαίτερων ατομικών ή πολιτισμικών χαρακτηριστικών και η συνειδητοποίηση τους, δηλαδή η διαφορετικότητα-υπεροχή(ομορφιά, πλούτος, σωματική ρώμη, εξουσία) ενέχεται για τη διαφορετική, συχνά προσβλητική, εχθρική και βίαιη συμπεριφορά του *εκλεκτού* λαού ή *εκλεκτού* ατόμου με βάση τις παραπάνω δυνάμεις. Υπαγορεύει το συναίσθημα της υπεροχής, το ελιτίστικο στοιχείο που ενυπάρχει στην ιδιαίτερη φύση και προσδίδει την ατομικότητα αλλά είναι ταυτόχρονα και στοιχείο εκμεταλλεύσιμο από τις κυρίαρχες ιδεολογίες διαχρονικά και συμβαίνει να εξελίσσεται αρνητικά. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι και οι ανίσχυροι, με βάση τα παραδεκτά πρότυπα συμπεριφοράς, τις ισχύουσες προκαταλήψεις και νοοτροπίες δεν εκδηλώνουν και αυτοί συμπεριφορές εξίσου απεχθείς.

Την ευθύνη για την αρνητική αντιμετώπιση των *διαφορετικών-αδύναμων* ανθρώπων ή λαών φέρουν οι κυρίαρχες θρησκευίες-ιδεολογίες, οι σύγχρονες πολιτικές και κοινωνικές εφαρμοσμένες θεωρίες και βεβαίως το νομικό σύστημα.

Επί της ουσίας, τη διαφοροποίηση που προκύπτει από τη φύση εκμεταλλεύεται ο κυρίαρχος για να επιβάλλει εκείνες τις θεωρήσεις που του επιτρέπουν να διαιωνίσει την υπεροχή του και να συρρικνώσει κάθε άλλη διαφορετική παρουσία που μπορεί να έχει άλλες δυνάμεις-ικανότητες τις οποίες όμως φοβάται και τείνει να τις εξοντώσει γιατί αντιστρατεύονται στο δικό του οικονομικό, πολιτικό κοινωνικό ή άλλης μορφής καθεστώς που θέλει να συνεχίσει να υπάρχει για την διατήρηση της δικής του εξουσίας και της μη ανατροπής της.

Σήμερα οι κυρίαρχες ιδεολογίες συντηρούν, ενισχύουν και αναπαράγουν: πᾶς μὴ Ἕλληνας βάρβαρος. Οι αρχαίοι Αθηναίοι επίσης δέχτηκαν ωμά ότι δηλαδή οι Μήλιοι δεν ήταν ίσοι τους και αυτό επέβαλλε και την διαφορετική, σκληρή συμπεριφορά τους.

Εν τέλει, η σημερινή θεωρούμενη ως αντιρατσιστική στάση επιχειρεί να απαλύνει την στο έπακρο οξυμένη αντιανθρώπινη στάση κυρίως προς όποιον το παγκόσμιο(δυτικό) κυρίαρχο σύστημα ιδεών και αξιών θεωρεί

και χαρακτηρίζει κατώτερο, αδύναμο ή ανίκανο θα ασκήσει εξουσιαστική θέση.

Όμως δεν μπορεί να μη δείξει αγαθές-φιλόανθρωπες προθέσεις και αυτές εκδηλώνονται *κατ'επιλογήν* προς συγκεκριμένες ομάδες ανθρώπων ή λαών. Επιθυμεί επί της ουσίας και με αυτό τον τρόπο τη διατήρηση του και την αναστολή κάθε διάθεση για αμφισβήτηση του.

Υπάρχει λύση;

δεν είμαι αισιόδοξη επ' αυτού και τούτο γιατί η παιδεία μπορεί να αντιμετωπίσει κάπως την σκληρή διάθεση του κάθε φορά δυνατού αλλά η ίδια είναι στηριγμένη πάνω στην κυρίαρχη ιδεολογία, αυτήν εκφράζει και αναπαράγει. Παρά ταύτα τίποτε δεν λειτουργεί μηδενιστικά.

Το απόλυτο αγαθό-καλό είναι αιώνιο ζητούμενο και ίσως, κίνητρο για να συγκρατεί τις διαθέσεις που ενέχονται για τις σκληρές, βίαιες και απάνθρωπες διαθέσεις(κάπως έτσι, χρειάζεται να εννοείται και να γράφεται η τόσο περιληπτική και τρομακτικά αφαιρετική περιεχομένου λέξη : ρατσισμός).

Καρδίτσα 3-10-2014

η συντάκτρια του κειμένου

Χρυσή Χηροπούλου